

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep d.d. 5 september 2011 van de heer X, hierna te noemen appelland, tegen het besluit van de examencommissie van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen betreffende de uitslag d.d. 23 augustus 2011 van het tentamen voor het afgelegde mondelinge tentamen voor het vak Inleiding Staatsrecht van de opleiding Bedrijfseconomie.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 28 september 2011 laten weten dat de poging hiertoe gefaald heeft, mede vanwege het feit dat appelland niet gereageerd heeft op de uitnodiging voor het schikkingsgesprek. Bij die mededeling werd tevens verweer gevoerd. De op het geding betrekking hebbende stukken hebben vanaf 10 oktober 2011 ter inzage gelegen.

Op 20 oktober 2011 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appelland zonder kennisgeving niet aanwezig. Namens verweerster verschenen X en Y. Tijdens de zitting is verweerster in de gelegenheid gesteld haar standpunt nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appelland maakt bezwaar tegen het behaalde resultaat van het mondelinge tentamen Inleiding Staatsrecht. Appelland geeft aan dat het tentamen voor 75% bestond uit feitelijke vragen en vindt dit bijzonder treurig voor een 3e jaars fiscaal economie vak. Bovendien acht hij het noodzakelijk, als dan al zoveel feitelijke vragen gesteld worden, dat de antwoorden op de feitelijke vragen terug te vinden zijn in de tentamenstof, hetgeen bij één vraag, niet het geval was.

Verweerster geeft aan dat het in geding zijnde tentamenresultaat behaald is voor het mondelinge tentamen dat appelland als extra tentamenkans mocht afleggen, in het kader van de minnelijke schikking voor een eerder door hem ingesteld beroep. Nu het tentamen door twee examinatoren is afgenomen en beide examinatoren tot de conclusie zijn gekomen dat het tentamen onvoldoende is afgelegd, ziet verweerster geen reden tot twijfel inzake de beoordeling. Verweerster vraagt zich af of appelland wel voldoende voorbereid naar het tentamen is gekomen. Dit blijkt al uit het feit dat appelland zonder wettenbundel op het tentamen verscheen, terwijl hij uit zijn ervaring met eerder afgelegde juridische tentamens (waaronder de twee eerdere pogingen voor de betrokken cursus) op de hoogte was c.q. had moeten zijn van het feit dat de kans van slagen bij een juridisch tentamen zonder gebruik te maken van een wettenbundel nagenoeg nihil is.

Verweerster meldt dat een terloopse feitelijke vraag is gesteld in het kader van een juridisch-inhoudelijke vraag over de essentiële verschillen tussen de federale staatsvorm en de staatsvorm van onze gedecentraliseerde eenheidsstaat. De examinatoren wisten dat de terloopse vraag niet tot het studiemateriaal behoorde. Daarom is het feit dat appelland de vraag niet wist te beantwoorden niet meegenomen in de beoordeling. Verweerster bestrijdt tevens het niet verder onderbouwde argument van appelland dat het tentamen bestond uit minstens 75% feitelijke vragen. De vragen die zijn gesteld hadden met

name betrekking op de huidige staatrechtelijke positie van de Koning, op de ministeriële verantwoordelijkheid voor het handelen van de Koning en de andere leden van het koninklijk huis en op de vaststelling van wetten in formele en materiële zin en algemene maatregelen van bestuur. Indien appellant de gestelde vragen als feitelijk beschouwde en niet als juridisch-inhoudelijk, dan geeft hij daarmee aan dat hij onvoldoende inzicht in de vragen toonde en dat hij de studiestof onvoldoende beheerste. Aangezien appellant geen enkele inhoudelijke vraag goed en volledig heeft kunnen beantwoorden en hij bovendien op een aantal vragen geen enkel antwoord heeft gegeven, heeft hij een onvoldoende behaald.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61, lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen. Het college is op basis van de gedingstukken en het verhandelde tijdens de zitting van oordeel dat de desbetreffende studiestof kennelijk niet in geding is. Bovendien heeft de vragenstelling tijdens het mondelinge tentamen en de beoordeling ervan door twee ervaren examinatoren en volgens van te voren vastgelegde maatstaven plaatsgevonden. Het college heeft op basis van de gedingstukken en de verklaringen ter zitting geen aanwijzingen dat in het geval van appellant hiervan is afgeweken. Aangezien appellant reeds meerdere pogingen heeft aangewend om het desbetreffende vak te behalen, heeft appellant kunnen anticiperen op tijdens het tentamen benodigde materiaal, de wijze van vraagstelling en beoordeling door de examinatoren. Mogelijk dat een andere wijze van voorbereiding op het tentamen wel tot gewenste tentamenresultaat zou hebben geleid.

Het college acht, gezien het bovenstaande, enige onrechtmatigheid niet aangetoond en concludeert derhalve dat het beroep ongegrond is.

Aldus besloten op 20 oktober 2011 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.